

Spm. nr. S 1336

Til kirkeministeren (1/2 2000) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren redegøre for, om regeringen og Folketinget har et ansvar i forbindelse med aftalen mellem Landsforeningen af Danske Krematorier og et hollandsk firma om genbrug af indopererede dele fra afdøde, der er kremerede, om denne aftale kræver en ændring af lov om begravelser og ligbrænding, samt om ministeren ser afgørende etiske problemer heri?«

Begrundelse

I lyset af at den internationale krematorieforenings etiske udvalg på sit møde i marts 2000 skal diskutere fælles retningslinjer for genbrug af tandguld fra afdøde, ønsker spørgeren ministerens holdning til genbrug af i første omgang proteser fra afdøde - gerne med inddragelse af hollandske erfaringer, hvor genbrugsordningen har fungeret de sidste 20 år.

Svar (8/2 2000)

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

I lov nr. 346 af 26. juni 1975 om begravelse og ligbrænding er det i § 4 bestemt, at kirkeministeren fastsætter nærmere regler om begravelse og ligbrænding.

I medfør af denne bestemmelse har Kirkeministeriet den 1. december 1975 udsendt et cirkulære til krematoriebestyrelserne om udførelse af ligbrænding. Heri er det i § 7 fastsat, at krematoriets bestyrelse skal påse, at ligets behandling og brænding foregår sømmeligt og i § 8 er det om asken bestemt, at denne umiddelbart efter brændingen omhyggeligt skal opsamles i dertil bestemte beholdere (urner), som straks forsynes med krematoriets segl og afdødes navn.

Det er de enkelte krematoriebestyrelserns ansvar at sørge for, at disse regler overholdes. Det indebærer bl.a., at hvis der efter brændingen findes større metalproteser o.l., der ikke kan indeholdes i urnen, skal disse opsamles og bortskaffes på en sømmelig og etisk forsvarlig måde. Dette sker typisk ved, at de samles sammen og senere nedgraves på kirkegården.

Som alternativ til denne bortskaffelsesmåde har Danske Krematoriernes Landsforening, der er interesseorganisation for landets 31 krematorier,

ifølge det for mig oplyste indgået en aftale med et hollandsk firma om afhentning af disse metalproteser med henblik på omsmelting for genbrug af metallet. Aftalen er ikke umiddelbart bindende for de enkelte krematoriebestyrelser, men den indebærer, at disse kan beslutte at gøre brug af den som alternativ til den hidtidige bortskaffelsesmåde.

Da je syntes, at aftalen rejser nogle principielle etiske spørgsmål, som det er relevant at få grundigt debatteret på generelt plan, har jeg besluttet at anmode Det Etske Råd om at behandle problemstillingen og give mig en tilbagemelding herom. Samtidig vil jeg meddele krematoriebestyrelserne, at de indtil videre ikke kan gøre brug af den aftale, som Danske Krematoriernes Landsforening har indgået vedrørende genbrug af proteser fra afdøde.

Spm. nr. S 1419

Til by- og boligministeren (7/2 2000) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren tage initiativ til en ændring af registerforskrifterne eller anmode tilsynet om tilladelse til, at kommunerne får mulighed for at anvende den registersamkøring, der finder sted mellem BBR- og CPR-registrene, og skabe mulighed for at undersøge, om der foregår udlejning af boliger, lejligheder og værelser, som ikke må benyttes til beboelse?«

Svar (15/2 2000)

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan kan indledningsvis oplyse, at bygnings- og boligregistret (BBR), Det fælleskommunale Ejendomsdatasystem (ESR) og CPR bliver samkørt to gange om året samt efter behov med det formål at supplere BBR med oplysning om boligbruger for de boliger, der er optaget i registret, sådan at boligerne kan opdeles i ejerboede, udlejede eller ubenyttede boliger.

Oplysningen indgår i den registerbaserede folke- og boligtælling (bl.a. til brug for bloktilskudsberegningen), ved beregning af lejeværdi for ejerbenyttede boliger i en ejendom samt i statistisk sammenhæng i øvrigt.

I slutningen af 1999 fik By- og Boligministeriet en henvendelse fra en kommune, som oply-